

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ

Office Of The Majlis Ansarullah Bharat

Mohallah Ahmadiyya Qadian-143516, Distt.Gurdaspur (Punjab) INDIA

Mob: +919682536974, E-Mail: ansarullah@gadian.in ਮੁਹੱਲਾ ਅਹਮਦੀਆ ਕਾਦੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ (ਪੰਜਾਬ)

ਤੌਹੀਦਿ ਇਲਾਹੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀਰਤਿ ਨਬਵੀ ﷺ ਦਾ ਇਮਾਨ ਅਫ਼ਰੋਜ਼ ਤਜ਼ਕਿਰਾ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਨ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਮਸਰੂਰ ਅਹਮਦ ਖਲੀਫ਼-ਤੁਲ-ਮਸੀਹ ਅਲ-ਖ਼ਾਮਿਸ ਅੱਯਦਾਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼, 27 ਮਾਰਚ 2026 ਈ., ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਟਿਲਫ਼ੋਰਡ, ਯੂ.ਏ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿۱﴾ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۲﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴﴾ أَلْحَمِّنِ الرَّحِيمِ ﴿۵﴾ مُلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿۶﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۷﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۸﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ خَيْرٌ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۹﴾

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਅੱਵੁਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅੱਯਦਾ ਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਸੀਰਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ **ਤੌਹੀਦ** ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫ਼ਤਿਹ ਮੱਕਾ ਦੇ ਵੇਲੇ ਬੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਢਾਉਣ ਦੀ ਤਫ਼ਸੀਲ ਪਿਛਲੇ ਖੁਤਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਤੌਹੀਦ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਯਾਨੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੁੱਤਾਂ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਇਬਾਦਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹਾਲ ਹੈ। ਤਾਇਫ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਬੁੱਤ ਲਾਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰਿਵਾਇਤ ਇੰਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਾਇਫ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹ **ਦਰਖ਼ਾਸਤ** ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਲਾਤ ਬੁੱਤ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਨਾ ਤੋੜਿਆ ਜਾਵੇ। ਆਪ ﷺ ਦੀ ਤੌਹੀਦ ਦੀ ਗ਼ੈਰਤ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਤਾਇਫ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਉਸ ਬੁੱਤ ਨੂੰ ਨਾ ਢਾਠੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਉਸ ਦਰਖ਼ਾਸਤ ਨੂੰ ਵੀ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਬੁੱਤ ਨੂੰ ਢਵਾ ਦਿੱਤਾ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਆਪ ﷺ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੱਕੇ ਦੇ ਮੁਸ਼ਰਿਕਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਕੇ **ਕਅਬਾ** ਨੂੰ ਬੁੱਤਾਂ ਤੋਂ ਪਾਕ ਕੀਤਾ ਬਲਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੌਹੀਦ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ। ਆਪ ﷺ ਨੇ ਸਹਾਬਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਉਮਦਾ ਤਰਬਿੱਯਤ ਫ਼ਰਮਾਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਰਕ ਦਾ ਕੋਈ ਖ਼ਿਆਲ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ।

ਹਜ਼ਰਤ ਇਬਨਿ ਅੱਬਾਸ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਮਿੰਬਰ (ਸਟੇਜ) 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ﷺ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਾਈਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ **عيسى** ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਖੁਦਾ ਦਾ ਬੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਸ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦਾ **ਬੰਦਾ** ਅਤੇ ਉਸਦਾ **ਰਸੂਲ**। ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਤੇ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦਾਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਸਮਾਂ ਖਾਓ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਕਸਮ ਖਾਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਕਸਮ ਖਾਵੇ ਜਾਂ ਖ਼ਾਮੋਸ਼ ਰਹੇ। ਆਪ ﷺ ਨੂੰ ਇਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਤੌਹੀਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਇਕ ਸਹਾਬੀ ਨੇ ਆਪ ﷺ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਵੱਢ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਫ਼ੌਰਨ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਸਲਾਮ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਨੂੰ **ਕਤਲ** ਨਾ ਕਰੋ। ਆਪ ﷺ ਨੇ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਲਮਾ

ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਤਲ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਕਲਮੇ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਤੋਂ **ਬਿਹਤਰ** ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਤੋਂ **ਬਦਰ** ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਬਸ ਜਿੰਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਹਾਬਾ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਹਰਕਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਬੁਰਾ ਮਨਾਇਆ। ਪਰ ਅੱਜ ਕੱਲ ਦੇ ਉਲਮਾ ਦਾ ਹਾਲ ਦੇਖੋ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਿਸ ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਇੱਤਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਇਸ ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬ-ਹਰ ਹਾਲ ਇਸ ਮੁਲਕ ਦੇ ਸ਼ਿੱਦਤ ਪਸੰਦ ਮੌਲਵੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗ਼ੌਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਖ਼ੌਫ਼ ਹੈ ਉਹ **ਛੋਟਾ ਸ਼ਿਰਕ** (ਸ਼ਿਰਕਿ ਅਸਗ਼ਰ) ਹੈ ਯਾਨੀ **ਦਿਖਾਵਾ**। ਕਯਾਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਜਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਮਲਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏਗਾ ਤਾਂ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਓ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬਦਲਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਬਿਆਨ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਬਨਿ ਆਦਮ ਮੈਨੂੰ **ਝੂਠਲਾਉਂਦਾ** ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ **ਗੁਸਤਾਖੀ** ਕਰਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਉਸ ਨੂੰ **ਸੋਭਾ** ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਉਸ ਦਾ ਝੂਠਲਾਉਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਗੁਸਤਾਖੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੇ ਲਈ ਬੇਟੇ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਪਾਕ ਬੇ-ਨਿਆਜ਼ ਅਤੇ ਯਕਤਾ ਹੈ।

ਸੂਰ: ਇਖ਼ਲਾਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਜ਼ਰਤ ਅਕਦਸ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿੰਸੁ ਸਲਾਮ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਉਹ ਹਸਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਸਭ **ਮੁਹਤਾਜ** ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੁਹਤਾਜ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਇਬਾਰਤ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਇੱਕ ਸਤਰ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ **ਸੂਖਮਤਾ** ਅਤੇ **ਉਮਦਗੀ** ਦੇ ਨਾਲ ਹਰ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸ਼ਿਰਕ ਤੋਂ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੇ ਵਜੂਦ ਦਾ ਪਾਕ ਹੋਣਾ ਬਿਆਨ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹੈ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਸੂਰ: ਇਖ਼ਲਾਸ ਨੂੰ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਊਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਰਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ, ਯਾਨੀ ਸੂਰ: ਇਖ਼ਲਾਸ, ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਖ਼ਾਸ ਅਹਿਮੀਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਅਤੇ ਅਹਾਦੀਸ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖ਼ਰੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਡੇ ਫ਼ਿਤਨੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ। ਇੱਕ **ਦੱਜ਼ਾਲੀ** ਫ਼ਿਤਨਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ **ਯਾਜੂਜ ਮਾਜੂਦ**। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਫ਼ਿਤਨਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਇਸਲਾਮ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਲੈਣੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਫ਼ਿਤਨਾ ਖ਼ੁਦਾਇ ਵਾਹਿਦ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਿੰਨ ਖ਼ੁਦਾਵਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਲਏ ਹੋਏ ਹੈ ਯਾਨੀ ਖ਼ੁਦਾ **ਬਾਪ**, ਖ਼ੁਦਾ **ਬੇਟਾ** ਅਤੇ ਖ਼ੁਦਾ **ਰੂਹੁਲ ਕੁੱਦੂਸ**। ਦੂਸਰਾ ਫ਼ਿਤਨਾ ਦਰਰਿੱਯਤ (ਨਾਸਤਿਕਤਾ) ਦਾ ਹੈ ਯਾਨੀ ਉਹ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਹੀ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਇਨਕਾਰੀ ਹੈ। ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਫ਼ਿਤਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਖ਼ੁਦਾ ਬਾਪ ਯਾਨੀ ਖ਼ੁਦਾਇ ਵਾਹਿਦ ਦੀ ਖ਼ੁਦਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਬੇਟੇ ਅਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਰੂਹੁਲ ਕੁੱਦੂਸ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਨੇ ਤਿੰਨ ਖ਼ੁਦਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖ਼ੁਦਾ ਯਾਨੀ ਖ਼ੁਦਾਇ ਵਾਹਿਦ ਅਤੇ ਯਗਾਨਾ ਦੀ ਹਕੀਕੀ ਖ਼ੁਦਾਈ ਦਾ ਕਿਆਮ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਫ਼ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਬਾਪ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੂਰ: ਇਖ਼ਲਾਸ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿੰਸੁ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ

ਹਨ ਕਿ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰੀਦ ਸਿਰਫ਼ ਨਬੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ਼ ਹੀ ਮਿਲ਼ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਬੀ ﷺ ਨੇ ਅਰਬ ਦੇ ਬੇ-ਦੀਨ ਅਤੇ ਬਦ ਮਜ਼ਹਬਾਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਆਸਮਾਨੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾ ਕੇ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਦੇ ਵਜੂਦ ਦਾ ਕਾਇਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

ਅੱਜ ਇਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ **ਯਾਜੂਜ ਮਾਜੂਦ** ਅਤੇ **ਦੱਜਾਲ** ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਖੁਦ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਅਸਲ ਹਕੀਕੀ ਤੌਰੀਦ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਇਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਗ਼ੁਲਾਮਿ ਸਾਦਿਕ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਤੇ ਮਹਦੀ ਮੌਊਦ ﷺ ਨੇ ਆਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤੌਰੀਦ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਹਰ ਹਮਲੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ। ਬਸ ਹਕੀਕੀ **ਬੈਅਤ** ਦਾ ਹੱਕ ਅਸੀਂ ਤਦ ਹੀ ਅਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦ ਅਸੀਂ ਹਕੀਕੀ ਤੌਰੀਦ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲ਼ੇ ਹੋਵਾਂਗੇ।

ਤੌਰੀਦ ਦੇ ਉੱਚੇ ਮੁਕਾਮ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ﷺ ਨੇ ਖੁਦਾ ਕੋਲ਼ ਅਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐ ਖੁਦਾ! ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਸਿਖਾ ਦੇ ਜਿਸ ਨਾਲ਼ ਮੈਂ ਤੇਰਾ **ਜ਼ਿਕਰ** ਵੀ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਤੋਂ **ਦੁਆ** ਵੀ ਕਰਾਂ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐ ਮੂਸਾ! ਕਹਿ ਲਾ ਇਲਾਹਾ ਇੱਲੱਲਾਹੁ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)। ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ﷺ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐ ਖੁਦਾ! ਤੇਰੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਹੀ ਕਲਮਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਇਰਸ਼ਾਦ ਫ਼ਰਮਾਇਆ। ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ﷺ ਦੀ ਜ਼ਿੱਦ 'ਤੇ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਐ ਮੂਸਾ! ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਸਿਵਾ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇੱਕ ਪੱਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸੱਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉਸੇ ਪੱਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪੱਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾ ਇਲਾਹਾ ਇੱਲੱਲਾਹੁ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਲਾ ਇਲਾਹਾ ਇੱਲੱਲਾਹੁ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿਸ਼ ਸਲਾਮ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਕੱਦਸ ਨਬੀ ﷺ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਲਮਾ ਲਾ ਇਲਾਹਾ ਇੱਲੱਲਾਹੁ ਮੁਹੰਮਦੁਰ ਰਸੂਲੁਲਾਹ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ) ਕਹਿਣ ਨਾਲ਼ **ਗੁਨਾਹ** ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਵਾਕਈ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਸਿਰਫ਼ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਵਾਰਿਦ ਲਾ-ਸ਼ਰੀਕ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਮਾਨ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਸਤਫ਼ਾ ﷺ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਾਦਿਰ ਅਤੇ ਯਕਤਾ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਜੇਕਰ ਇਸੇ ਕਲਮੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਖ਼ਾਤਮਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ **ਮੁਕਤੀ** ਪਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਸਿਵਾ ਕੋਈ ਇਬਾਦਤ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਕ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ﷺ ਉਸ ਦੇ ਬੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਸੂਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਈਸਾ ﷺ ਉਸ ਦਾ ਬੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੰਦੀ ਦਾ ਬੇਟਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਲਮਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਸਨੇ ਮਰੀਅਮ ਵੱਲ ਉਤਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਰੂਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ **ਜੰਨਤ** ਹੱਕ ਹੈ ਤੇ **ਜਹੰਨਮ** ਹੱਕ ਹੈ, ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਉਸਨੂੰ ਜੰਨਤ ਦੇ ਅੱਠ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਸ 'ਚੋਂ ਚਾਹੇਗਾ ਦਾਖ਼ਿਲ ਕਰੇਗਾ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਆਪ ﷺ ਨੇ ਹਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਤੌਰੀਦ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉੱਮਤ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਊਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਆਪ ﷺ ਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਅਜ਼ਮਤ (ਵਡਿਆਈ) ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਸ਼ੌਕ ਸੀ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨੇ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਲਾਨਿ ਨਬੁੱਵਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਫ਼ਾਤ ਤੱਕ ਆਪ ﷺ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਰਿਹਾ, ਗੋਇਆ ਆਪ ﷺ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਲਾਹ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮਨਵਾਉਣਾ ਸੀ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਊਦ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ﷺ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਚਾਹੇ ਕਿੰਨੀ ਹੀ ਬੁਲੰਦ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪ ﷺ ਨਾਲ਼ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਹੀ ਮੁਹੱਬਤ ਹੋਵੇ, ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਬ-ਹਰ ਹਾਲ ਆਪ ﷺ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਅਜ਼ਲੀ ਅਬਦੀ (ਅਨਾਦਿ ਅਨੰਤ) ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ﷺ ਉਸ ਦੇ ਫੈਜ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ **ਫੈਜ਼ਾਨ** ਹਨ। ਇਹ ਆਪ ﷺ ਦੀ ਜ਼ਾਤ ਨਾਲ਼ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪ ﷺ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕਾਮ ਦੇ ਦਈਏ ਜਿਸ ਦੇ ਦੇਣ ਨਾਲ਼ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਦਾ ਮੁਕਾਮ ਘਟਦਾ ਹੋਵੇ।

ਆਂਹਜਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਤੌਰੀਦ ਦੇ ਕਿਆਮ ਦਾ ਇਸ ਕਰਦਰ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਜਾਨ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਆਪ ﷺ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਚੋਂ ਇਹ ਅਲਫ਼ਾਜ਼ ਨਿਕਲਦੇ ਸਨ ਕਿ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਹਨਤ ਕਰੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਬੀਆਂ ਦੀਆਂ **ਕਬਰਾਂ** ਨੂੰ ਮਸਜਿਦਾਂ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਆਪ ﷺ ਵਾਰ ਵਾਰ ਇਹੀ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਸਨ ਗੋਇਆ ਕੌਮ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਨਸੀਹਤ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪੈਗ਼ਾਮ ਜਿਹੜਾ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਇਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੁਸ਼ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਕ਼ਾਮ ਨਾ ਦੇਣਾ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੌਰੀਦ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਦੀ ਸਮਝ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਆਂਹਜਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਤੌਰੀਦ ਦੇ ਕਿਆਮ ਦੇ ਲਈ ਦਰਦ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਹਕੀਕੀ **ਮੁਵੱਹਿਦ** (ਖੁਦਾਇ ਵਾਹਿਦ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਕਾਰਨ ਵਾਲੇ) ਬਣੀਏ। ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਤੌਫੀਕ ਅਤਾ ਫ਼ਰਮਾਵੇ।

ਆਖ਼ਿਰ 'ਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਇਸਰਾਇਲ ਇਰਾਨ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਜੰਗ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦੁਨੀਆ 'ਤੇ ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਲਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ **ਠੁੱਕ** ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਾਲਾਤ ਹੋਰ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਨੁਕਸਾਨ ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਬ ਮੁਲਕਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਪ ﷺ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸੂਰਤਿ ਹਾਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋਣ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਵੀ ਦੁਆਵਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਤੌਫੀਕ ਅਤਾ ਫ਼ਰਮਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮੀ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ **ਵਹਦਤ** ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪਰੋਏ ਜਾਣ ਦੀ ਵੀ ਤੌਫੀਕ ਅਤਾ ਫ਼ਰਮਾਵੇ।

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ مُحَمَّدٌ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ
 يَهْدِيهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ لَهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ﴿١﴾ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿٢﴾
 عِبَادَ اللَّهِ رَجَعْتُكُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقُونَ أَذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوهُ يُسْتَجِبْ لَكُمْ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ﴿٣﴾